

SUDAN

Historik	Siden indgåelsen af fredsftalen mellem syd og nord i 2005 har Danmark støttet fredsprocessen i Sudan. Støtten er både ydet til gennemførelse af specifikke elementer i fredsftalen og ved at støtte udvikling især i den sydlige del af landet, som efter mere end 20 års borgerkrig er et af de ubetinget fattigste områder i Afrika. Der har således primært været tale om en post-konfliktindsats.
Sektorvalg/ fokusområder	Konkret har Danmark støttet specifikke elementer i fredsftalen (Comprehensive Peace Agreement, CPA), såsom demokratiseringsprocessen og den folketælling, der var en forudsætning for gennemførelse af det valg, der var en del af fredsftalen, og gennemførelse af valg og folkeafstemning. Ligeledes er der ydet støtte til udviklingen af den juridiske sektor. Endelig støttes processer med henblik på at håndtere den forventede deling af landet ved den forestående folkeafstemning primo 2011. På udviklingsiden er der samarbejde med UNICEF om styrkelse af uddannelsessektoren, ligesom der via de store fælles fonde til udvikling og kapacitetsopbygning ydes støtte til den bredere udvikling i især det sydlige Sudan. Der ydes også betydelig støtte via nærområdemidlerne, og der er udarbejdet en fælles ramme for brugen af nærområde og udviklingsmidlerne. Den danske støtte er således både strategisk i forhold til Sudans politiske fremtid og humanitær og udviklingsorienteret.
Udviklingsbehov	Udviklingsbehovene i Sudan er store i lyset af den post-konflikt situation, som landet befinder sig i. På FNs Human Development Index ligger Sudan side om side med andre danske partnerlande som Kenya, Tanzania og Ghana. Landets største indtægtskilde er olien, hvorfra indtægterne både svinger med verdensmarkedspriserne og er skævt fordelt. Den sydlige del af landet har pt. det største udviklingsbehov. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at aftaler om fordeling af energiindtægter ved en eventuel deling af landet i forbindelse med folkeafstemningen i 2011 på sigt vil bevirke en forskydning af fattigdommen fra syd mod nord, da de største oliereserver må antages at ligge i syd. Indtægter fra naturressourcer vil ikke – i nord eller syd – nødvendigvis mindske landets betragtelige udfordringer i forhold til demokrati, menneskerettigheder og god regeringsførelse.
Relevans	Situationen i Sudan er fortsat ganske skrøbelig, og der er et udpræget behov for, at det internationale samfund understøtter og aktivt involverer sig i en fredelig politisk proces i Sudan uanset udfaldet af folkeafstemningen. Sudan er Afrikas geografisk største land og har en kraftigt stigende befolkning på pt. godt 40 mio. Beliggende i grænselandet mellem muslimsk og kristent Afrika og med grænser til i alt 9 lande, hvoraf flertallet selv er skrøbelige, er det i regionens og det internationale samfunds – herunder Danmarks – klare interesse at medvirke til at sikre et stabilt Sudan.
Effekt og resultater	At Sudan ikke er faldet tilbage til borgerkrig, er i sig selv et resultat af den indsats, som er gennemført af Sudans parter med støtte fra det internationale samfund. Der er fortsat vigtige udeståender i fredsftalen, og et enigt internationalt samfund samlet om en fælles dagsorden er en forudsætning for yderligere resultater. Der er ofte opfordringer til, at Danmark spiller en større rolle i Sudan, da Danmark anses

	<p>for at være en objektiv og neutral aktør i forhold til Sudan. Opfordringerne kommer både fra aktører i fredsprocesser og parter i konflikterne. Det var målet i fredsftalen, at investeringen i udvikling ville bidrage til at fremme, at et samlet Sudan fortsat var attraktivt for syd, når folkeafstemningen i 2011 skulle gennemføres. Det er ikke lykkedes, og der er både politiske og tekniske faktorer, som spiller ind. Det må antages, at det internationale samfund efter folkeafstemningen står med en ny svag stat i Sydsudan, med meget, store udviklingsbehov, og meget begrænset kapacitet. I nord vil det ligeledes være vigtigt med engagement for at reducere risikoen for, at et Nordsudan søger mod mere radikale islamiske kræfter i regionen.</p>
Donoroverblik	<p>Som i andre af verdens strategiske post-konfliktsituationer er der mange donorer i Sudan med forskellige dagsordener og modaliteter. Blandt de største bilaterale donorer er USA, EU og blandt de øvrige europæiske lande bl.a. Norge. Donorsamarbejdet fungerer ikke optimalt, da der bl.a. er manglende villighed blandt donorerne til at opgive synlighed. På sektorniveau er der en del koordination, men på det vigtige strategiske niveau er der ikke den fornødne koordination. Med det bedre samspil internt i FN og mellem FN, AU og IGAD på den politiske side er der imidlertid udsigt til bedre fodslag i det internationale samfunds tilgang. Der er især god grund til at investere mere i at få de fælles donortrustfonde til at fungere mere optimalt.</p>
Særlige politiske hensyn	<p>Sudans strategiske geografiske og politiske placering gør, at der vil være en betydelig effekt regionalt og internationalt, hvis Sudan falder tilbage i voldelig konflikt. Landene i regionen følger udviklingen i Sudan tæt og har en klar interesse i, at det internationale samfund samlet set bakker op om en konstruktiv udvikling i Sudan. Det forhold, at Sudans præsident Bashir er anklaget ved den internationale straffedomstol for krigsforbrydelser (ICC) gør det om muligt endnu vigtigere at sikre internationalt fodslag om fortsat støtte til fredsprocessen, samtidig med at der vedholdende stilles krav om retfærdighed og retsopgør i Sudan som en forudsætning for stabilitet og udvikling.</p>
Særlige kommercielle interesser	<p>I Sudan ejes jorden af staten. Der er ifølge forfatningen mulighed for at erhverve jord fra staten, men der er oftest tale om langtidslejemål eller brugsaftaler, der kan fornyes. Store jordarealer er i tidens løb blevet tildelt personer og virksomheder m.h.p. landbrugsstordrift, hvilket har medført konflikter med lokalbefolkningen. Lokale tvister om adgang og ejerskab til jord afgøres typisk af lokale, traditionelle ledere og ikke af staten. Den dømmende magt i Sudan er ifølge forfatningen uafhængig. I realiteten er retssystemet i et post-konflikt land som Sudan relativt svagt og komplekst; ikke mindst er der i det sydlige Sudan meget store udfordringer på retsområdet (manglende lovgivning, få ansatte med svag kapacitet og ringe infrastruktur i form af retsbygninger, kommunikationsmidler, etc.) Hertil kommer eksistensen af traditionelle, parallelle retssystemer, der benyttes i vidt omfang, og som ofte ikke på navnlig menneskerettighedsområdet lever op til forfatningsmæssige eller internationale standarder. Der er i stigende grad danske kommercielle interesser i Sudan. Dette gælder især for medicinalbranchen men også bl.a. entreprenørbranchen. Det er indtrykket, at boykotten af danske varer som</p>

	reaktion på den 2. tegnings sag er ved at gå i sig selv igen. Der er fortsat eksempler på visumproblemer for firmaer og personer, men dette vurderes ikke at være et specifikt dansk problem.						
Placering på internationale indeks for god regeringsførelse	Doing Business Index: 183 lande	Ibrahim Index of African Governance: 53 lande	Int. Property Rights Index: 125 lande	Global Competitiveness Index: 139 lande	Human Development Index: 169 lande	Corruption Perception Index: 178 lande	Freedom in the World Index: Frit, delvist eller ikke frit land
	154	48	Utilstrækkelig information	Utilstrækkelig information	154	172	Ikke frit